

foc i lloc

La plaça del poblet nadalenc

Aprofitem millor el que som, el que tenim, per fer-lo gran

DELFÍ **ROCA**

A priori sembla una bona idea. Una idea proposada el passat desembre per un exministre de Turisme de la capital. Instal·lar a la plaça del Poble un gran mercat de Nadal, com els mercats tradicionals que se celebren des dels països nòrdics fins al nord de França. Aquests poblets de Nadal han esdevingut un negoci franquiciat ofert a les municipalitats per agències especialitzades, que els venen claus en mà. Els trobes a tot França i també a tot Espanya. Per això ja no són un atractiu diferencial. Són un pas més cap a la homogeneïtzació de l'oferta comercial actual. Malgrat els matisos de caire local, aquests poblets no formen part de la nostra cultura ancestral, la que ens fa diferents, singulars, mai vista pels visitants. Andorra la Vella no és Disneyland. El nostre Nadal és el Pessebre, l'arbre de Nadal, el tió, Sant Esteve, la missa del Gall, els Pastorets, els Reis Mags o, més recentment, la fira de Santa Llúcia. El fet que visquem sota el jou d'un nou imperi germànic no ens ha de convertir obligatòriament en fervents seguidors de les seves tradicions. Les fires de Nadal són nostres. Els poblets de Nadal són seus. És evident, però, que alguna cosa hem de fer per animar la capital, no no-

més per Nadal sinó tot l'any. Contractar un d'aquests poblets en comptes de fer una bonica fira de Nadal autogestionada per nosaltres, és la típica fórmula que DA utilitza en la promoció turística del país. Pagar molts diners, any rere any, per espectacles i altres coses alienes a Andorra, mentre la resta de mortals aquí seguim, esperant els resultats anunciats. Contractem empreses que el dia que no puguem pagar deixaran de vindre. Per això crec que la solució és aprofitar i augmentar el nostre *savoir-faire*, atresorant coneixement, apostant per l'autogestió, creant llocs de feina cada any per aquest esdeveniment a la plaça del Poble, comptant amb els nostres industrials per construir i mantenir les casetes, i el que faci falta, per fer una fira tradicional amb cara i ulls. Ningú discuteix que cal fer coses per sortir de l'estancament actual. Però signar xecs per una feina claus en mà és fàcil. Treballar per autogestionar, amb il·lusió i amb els mitjans locals, costa més. I és aquí on rau el quid de la qüestió: aprofitem millor el que som, el que tenim, per fer-lo gran. Per cert, l'anunci que les falles d'Andorra la Vella esdevindran un atractiu turístic quan es farà?